

ROMANIA
TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA COMERCIALA SI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
DOSAR NR.

DEFINITIVĂ SI
IREVOCABILĂ
PRIN RESPINGEREA RECURSULUI
DE CÂTRE CURTEA DE APEL
PLOIESTI

SENTINTA NR.

Şedinţa publică din data de 2011
Președinte - I
Grefier -

Pe rol fiind judecarea acțiunii, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în com. jud. , în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. cu sediul în

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la data de 11.03.2011, consemnate în încheierea de ședință de la acea data, care fac parte integranta din prezența hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a studia actele și lucrările dosarului a amânat pronunțarea la data de 17.03.2011.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe, reclamanta - SC SRL a solicitat în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. anularea parțială a deciziei nr. , în ce privește suma de 73466 lei rezultată din reincadrarea juridică a sumelor acordate cu titlu de participare a salariaților la profit în venituri asimilate salariailor și calcularea tuturor contribuțiilor sociale aferente.

In motivarea acțiunii reclamanta arată că în conformitate cu art 194 lit a din L nr 31/1990, art 42 alin 2 din CCMUN pe anii 2007-2011 și art 238 alin 1 din codul muncii, în baza hotărarii adunării generale a asociațiilor din 24.07.2007 a procedat la repartizarea din profitul net al anului 2006 a sumei de 131865 lei ca participare a salariaților la profit. Asupra acestei sume a calculat și reținut impozit pe venit în suma de 22460 lei, iar diferența de 109405 lei a fost platită salariaților.

Eliminarea unei prevederi exprese (ca urmare a modificării art 178 alin 4 din L nr 31/1990) privind participarea la profit a personalului nu echivalează cu interzicerea acordării acestui drept.

Apreciaza reclamanta ca eliminarea din textul fostului art 178 alin 4 (actualul art 183 alin 4 din L nr 31/1990) a mentiunii privitoare la salariati are ca efect simplificarea procedurii de partajare a profitului cu salariaii, in sensul ca nu este necesara o stipulatie expresa in acest scop in actul constitutiv. Textul invocat de parata face parte din Sectiunea a VI-a din cadrul Capitolului 4, denumit „Societatile pe actiuni”, astfel ca in cazul societatilor cu raspundere limitata, dupa respectarea prevederilor referitoare la rezerva legala, conform art 201 alin 2 –prevedere comună cu societatile pe actiuni- nu exista nicio limitare in ceea ce priveste modul de repartizare a profitului net la SRL.

Intrucat organele de control au considerat suma de 131865 lei ca fiind acordata din fondul de salarii, generand in acelasi timp obligatii sociale datorate de angajator in valoare de 29453 lei, se impunea majorarea cheltuielilor deductibile aferente anului 2007 cu suma totala de 161318 lei. La acest punct din contestatie ANAF nu a facut nicio referire in decizia contestata.

Parata a formulat intampinare, prin care a solicitat respingerea actiunii, ca neintemeiata. Arata parata ca, in conformitate cu disp. Legii nr 31/1990, din profitul societatii se va prelua in fiecare an cel putin 5% pentru formarea fondului de rezerva, pana ce acesta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social. Fondatorii vor participa la profit, daca acest lucru este prevazut in actul constitutiv ori in lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generala extraordinara. Forma Legii nr 31/1990 valabila pana in luna aprilie 2003 permitea fondatorilor, administratorilor si personalului societatii sa participe la beneficii, insa aceasta prevedere a fost modificata o data cu aparitia Legii nr 161/2003. Prin noua prevedere, salariatii unei societati comerciale au fost exclusi de la participarea la profit, ceea ce inseamna ca, incepand cu anul 2003, societatile comerciale cu capital privat nu mai pot repartiza cote de participare la profit salariatilor si in consecinta suma de 131865 lei a fost incadrata de catre organele fiscale in categoria veniturilor asimilate salariilor pentru care trebuiau constituite si platite contributiile sociale in vigoare la data platii veniturilor nete. Drept urmare, reclamanta datoreaza obligatiile de plata stabilite in sarcina sa, respectiv contributiile sociale stabilite suplimentar (38046 lei) si majorarile de intarziere aferente (35420 lei).

Instanta a administrat proba cu inscrisuri.

Analizand actele si lucrările dosarului, instanta retine ca, prin decizia nr 3FP - Biroul Solutionare Contestatii a admis in parte contestatia formulata de reclamanta pentru suma totala de 41994 lei si a respins contestatia pentru suma totala de 73466 lei, din care 38046 lei contributiile sociale stabilite suplimentar si 35420 lei majorari de intarziere aferente contributiilor sociale suplimentare.

A aratat organul fiscal ca, in urma eliminarii sintagmei „administratorii si personalul societatii” din art 178 alin 4 al L nr 31/1990, eliminare operata prin Legea nr 161/2003, societatile comerciale cu capital privat nu mai pot repartiza cote de participare la profit salariatilor incepand cu anul 2003.

Interpretarea data prevederilor legale de catre organul fiscal este intemeiata.

Conform Hotărârii AGA /24.07.2007/ reclamanta a procedat la repartizarea profitului net al anului 2006 a sumei de 131865 lei.

Repartizarea sumei respective cu acest titlu către salariați a fost însă nelegală, chiar dacă s-a făcut printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor, întrucât:

Potrivit dispozițiilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultatul definitiv al exercițiului se stabilește anual și reprezintă

soldul final al contului de profit și pierdere. Repartizarea profitului se face pe destinațiile legale, cu aprobarea adunării generale a acționarilor sau asociaților. Destinația beneficiilor unei societăți este de a fi distribuite, sub forma de dividende, acționarilor sau asociaților. Din punct de vedere juridic, dividendul este tratat de Legea societăților comerciale nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dividendul reprezintă cota parte din beneficiu ce se distribuie fiecărui asociat sau acționar, după caz, proporțional cu cota de participare la capitalul social. Această distribuire se poate face în bani sau în natură. O derogare de la această prevedere, potrivit căreia beneficiile se împart între asociați sau acționari, o reprezentă disponibilitatea art. 178 alin. (4) din legea societăților comerciale, ce prevedea că „Fondatorii, administratorii și personalul societății vor participa la beneficii, dacă aceasta este prevăzută în actul constitutiv ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobată de adunarea generală extraordinară.”

Aceste prevederi au fost valabile până în anul 2003 când prin modificările și completările aduse Legii societăților comerciale nr. 31/1990 de către Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, pct. 81, art. 178 alin. 1 și 4 s-a modificat în sensul că „Fondatorii vor participa la profit, dacă acest lucru este prevăzut în actul constitutiv ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generală extraordinară.”

Prin această prevedere salariații au fost excluși de la participarea la profit.

Spre deosebire de această ultimă prevedere, Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, stabilește că până la 10% din profitul obținut este repartizat pentru participarea salariaților la profit.

Dar, activitatea societăților naționale, companiilor naționale, societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat și regiilor autonome este reglementată de Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale și nu de către Legea societăților comerciale.

Față de aceste reglementări legislative rezultă că societățile cu capital privat nu mai pot distribui, începând cu profitul anului 2003, cote de profit salariaților proprii ci numai asociaților sau acționarilor.

Ca atare suma de 131865 lei repartizată în favoarea salariaților are caracterul unor venituri salariale potrivit prevederilor art. 55 alin. 1 și alin 2, lit. k din codul fiscal.

Având caracterul de drepturi salariale reclamanta avea obligația de a constitui și plăti taxele și contribuții aferente acestor drepturi, aşa cum au fost stabilite prin raportul de inspecție fiscală.

In ce privește sustinerea ca organul fiscal nu a analizat modul de calcul a impozitului pe profit aferent anilor 2007-2009, tribunalul constata că, potrivit art 21 alin 1 din codul fiscal, Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. Reclamanta nu a inscris în contabilitate ca cheltuiala nedeductibila, astfel ca solicitarea ca organul fiscal să –si manifeste voînta în locul societății în sensul efectuării înregistrărilor contabile nu este legală. Prin urmare,

in mod corect parata nu s-a pronuntat asupra acestei cereri in solutionarea contestatiei formulate.

Fata de aceste considerente instanta va respinge actiunea, ca neintemeiata.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE

Respinge actiunea formulata de reclamanta SC
... SRL cu sediul in com.

, in contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. diul in , str.
nr. , jud. , ca neintemeiata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi, 17.03.2011.

PRESEDINTE

GREFIER

Operator de date cu caracter personal nr 5595
Red GM/4 ex./14.07.2011